

**ФІЛОСОФІЯ: КОЛО
ПРОБЛЕМ ТА МІСЦЕ В
КУЛЬТУРІ**

ПЛАН

1. Філософія і світогляд. Особливість філософського знання.
2. Єдність і багатоманітність форм і способів буття філософії.
3. Філософія в системі культури. Роль особистості в розвитку філософії.

1. Нестеренко В.Г. Вступ до філософії: онтологія людини: Навч. посібник. – Київ, 1995. – С.25-30, 53-55.
2. Причепій Є.М. Філософія: – Київ, 2001. – С. 31-33.

Індивідуальні завдання

1. Нестеренко В.Г. Вступ до філософії: онтологія людини: Навч. посібник. – Київ, 1995. – С.9-13 “Філософія під підозрою”; С. 85-89”
Функціональна структура світогляду”
2. На переломе. – Киев, 1990. / Рубинштейн М.М. Жизнепонимание - центральная задача философии.

Філософія – любов до мудрості, передбачає не повноту знань, а прагнення людини до моральної довершеності та внутрішньої ціліності

Арістотель
(384 до н.е. – 333 до н.е.)

Риси філософського світогляду

- Проблемність і смислотворчість;
- свобода;
- рефлексія;
- філософування;
- діалогічність;
- єдність і плюралізм.

Способи буття філософії

- Епістемний – (*грецьк. епістема знання*)
раціональне осмислення, обґрунтування, логічне розгортання філософських ідей (філософська думка спрямована до ствердження чітких, раціонально-логічних моделей світу як упорядкування дійсності та узагальнення знання, орієнтація на науку і знання, не врахування ролі особистості: Арістотель, Лейбніц, Гегель);
- Софійний – виражає здатність філософії до універсального осягнення буття, втілюючи взаємозв'язок філософії з мистецтвом, релігією, моральними судженнями і сприяє діалогічності людського буття (існує як стихійно-творчий, смисловим осердям є людина: Платон, Августин Блаженний, М. Бердяєв)

Структура філософії як системи знань

онтологія –
вчення про
буття

праксеологія –
вчення про
практику

аксіологія –
вчення про
цінності

антропологія –
вчення про
людину

соціологія –
вчення про
суспільство

логіка – вчення
про
закономірності
людського
мислення

гносеологія –
вчення про
пізнання

етика –
вчення про
мораль

естетика –
вчення про
прекрасне

В культурі філософія займає синтезуюче, об'єднуюче місце усіх сфер культури
(смыслотворче ядро культури)

місце особистості у філософії - це творче зусилля,
яке безпосередньо йде від філософа, його
світогляду, об'єму знань та духовного досвіду на
який він опирається.

Саме від цього залежить:

вибір проблематики

- мораль
- людина
- наука
- природа
- суспільс
тво

стиль філософування

- Дискурсивний –
раціонально-
логічне
обґрунтування
(Арістотель,
Гегель)
- Афористичний
стиль –
афоризми, діалог
(Платон, Ніцше)
- Сюжетне
філософування –
художні твори
(Достоевський)
- Філософія вчинку
– саме життя стає
філософією
(Сократ)

характер аргументації

- Характер
філософської
аргументації
залежить від
стилю.
Кожний
стиль
передбачає
відповідну
аргументацію

Функції філософії:

- світоглядна;
- методологічна;
- інтегрально-сміслова;
- критично-рефлексивна;
- гуманістична;
- ВИХОВНА.